

Deset dnů modliteb 2017

www.tendaysofprayer.org

Úvod

Vítejte v programu Deset dnů modliteb 2017! Bůh během Deseti dnů modliteb od doby, kdy začal program Global Rain v roce 2006, vykonal mnoho zázraků. Duch svatý způsobil oživení, obrácení, obnovu nadšení pro evangelizaci a uzdravoval vztahy. Je pravda, že modlitba je místem, kde se rodí oživení.

Věříme, že když se připojíte k ostatním na modlitbách za vylití Ducha svatého, jehož Otec zaslíbil dát těm, kteří jej o něj budou prosit, váš život i životy těch, za které se modlíte, budou změněny. Zde je pár ohlasů od těch, kteří se zúčastnili Deseti dnů modliteb v minulém roce:

„Jako sbor jsme se začali modlit za déšť, protože v naší zemi zavládlo sucho. Přišla velká horka a všichni panikařili, ale chci poděkovat Bohu, že po třech dnech naše modlitby vyslyšel. Teď už prší každý den a chci Bohu poděkovat za vyslyšení modliteb.“ *Lee Moyo*

„Chválím Boha za to, co udělal v našem sboru Njiro SDA v Arusha, Tanzania. Jedna muslimka se zúčastnila Deseti dnů modliteb v sobotu a pak se vrátila v pondělí a vyznala, že byla závislá na magických lécích a na čarodějnictví, aby získala práci, ale poté, co slyšela sobotní kázání, se rozhodla všechny tyto věci vyhodit. Pak dostala nabídku na místo manažerky logistiky ve velké firmě v Dar es Salaamu. Příští sobotu bude mít tato žena v našem sboru křest.“ *Alexis Nzitonda, Tanzania*

„Začali jsme Deset dnů modliteb 10. dne tohoto měsíce a zažili jsme pokoj, který Kristus dal do našich srdcí navzdory těžkostem, které máme. Jeden člen naší skupiny viděl Boží požehnání v tom, že získal nové pracovní místo v našem hlavním městě. Bůh jiné sestře, které byla samoživitelka s dvěma malými chlapci, požehnal tím, že promluvil k ženě učitele, aby jí nakoupila nějaké potraviny. Bůh také odpověděl na modlitby babičky za její vnučku, která je batoletem, ale už byla nemocná a musela být v nemocnici. Čtrnáctého dne v měsíci bylo dítě uzdraveno. Pokračujeme v modlitebních skupinách vždy ve 4.00 h ráno v našem malém sboru ve vesnici Tanoliu, která je v severní části ostrova Efate ve Vanuatu. Všichni jsme přijali požehnání z toho, že jsme se zúčastnili Deseti dnů modliteb s názvem „Jeho Duchem“.“ *Sharon Timothy, Vanuatu*

„Modlila jsem se za svého syna během těchto Deseti dnů modliteb a Bůh mu požehnal novou prací, kterou je nadšen.“ *Marianne McFeeters*

„Prosil jsem o pomoc, abych netrávil tolik času s masmédií, obzvláště s televizí, a během prvního dne modliteb, jsem byl veden k tomu, abych se postil od sledování všech televizních programů během deseti dnů, a objevil jsem způsoby, jak svou mysl plnit duchovní stravou místo zkaženými médii. Těchto deset dní bylo úžasným požehnáním, takže jsme se rozhodli pravidelně organizovat další modlitební setkání.“ *John Weston*

Naše modlitební téma: Živá svatyně

Během Deseti dnů modliteb 2017 se vydáme do svatyně a pokusíme se zjistit, co se od ní můžeme naučit. Téma svatyně bychom měli pečlivě studovat, protože je to jeden ze základních kamenů naší víry a naděje. Ukazuje nám dílo, které pro nás Kristus koná. Zjevuje nám jeho charakter. Rovněž nám říká, co od nás Kristus očekává a jak bychom měli žít na zemi. Připomíná nám, že bychom měli žít s pohledem upřeným do věčnosti a s vědomím, že ve své síle nezmůžeme nic. Něco vykonal můžeme jen díky Kristu a jeho oběti, díky tomu, že naše hříchy jsou odpuštěny a je nám dána jeho spravedlnost.

„Tématu svatyně ... by Boží lid měl dobře rozumět“ (*The Faith I Live By*, p. 203). „Všichni bychom měli mít téma svatyně na mysli. Bůh si nepřeje, aby prázdná slova vycházející z lidských úst zmenšovala víru našich lidí v pravdu, že v nebi je svatyně a že model této svatyně byl kdysi postaven na naší zemi. Bůh si přeje, aby se jeho lid seznámil s tímto modelem a měl navždy ve své mysli nebeskou svatyni, kde je Bůh všechno ve všem. Měli bychom studovat Boží slovo a své mysli udržovat připravené, abychom tyto pravdy mohli pochopit“ (*E. G. White Letter 233, 1904, zvýraznění přidáno*).

Návrhy k modlitebním chvílím

- Dbejte na to, aby modlitby byly krátké – jedna nebo dvě věty k jednomu tématu. Pak dejte možnost i druhým. Můžete se modlit, jak často budete chtít podobně jako v běžném rozhovoru.
- Ticho není problémem, pokud lidem dává možnost naslouchat Duchu svatému.
- Zpívání písní o tom, jak vás Bůh vede, může být velkým požehnáním.
- Spíše než cenný čas modliteb trávit tím, že se budeme bavit o tom, zač se modlit, je lepší se rovnou modlit. Pak se i ostatní mohou modlit za vaše prosby a dovolávat se zaslíbení, která potřebujete.

Dovolávání se zaslíbení

Když se modlíme, je snadné se soustředit na své potřeby, obtíže a na to, co nás trápí, a přitom lkát a naříkat nad svou situací. To však není účelem modlitby. Modlitba má za cíl posílit naši víru. To je důvod, proč jsme vyzýváni, abychom se během svých modliteb dovolávali Božích zaslíbení. Pomohou vám, abyste se nezaměřovali na sebe a své slabosti, ale na Ježíše.

„Každé zaslíbení v Božím slově je určeno i pro vás. Ve svých modlitbách předkládejte Boží přísliby a s vírou se jich dovolávejte. Jak se můžete dovolávat zaslíbení? Když se například budete modlit o pokoj, můžete se dovolávat textu

J 14,27 a říci: „Pane, ty jsi ve svém slovu řekl: ‚Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!‘ Dej mi, Pane, pokoj, který jsi mi slíbil zanechat.“ Děkujte Pánu, že vám dává svůj pokoj, i když ho zrovna teď necítíte.

Vytvořili jsme dokument „Zaslíbení, kterých se můžete v modlitbě dovolávat“ s různými typy zaslíbení. Vezměte si tato zaslíbení s sebou, když se budete modlit v soukromí nebo i na veřejnosti.

Půst

Chtěli bychom vás povzbudit, abyste si během těchto deseti dnů udělali půst jako Daniel. Začít rok s půstem a modlitbou je úžasný způsob, jak své životy v následujícím roce zasvětit Bohu. Ellen Whiteová nám říká: „Nyní a až do konce času by měl Boží lid vážně a bděle důvěřovat v Boží moudrost, a ne ve svou moudrost. Měli by si určit dny k půstu a k modlitbě. Úplné zdržení se jídla není nutné, ale měli by jíst střídavě jednoduchá jídla.“ (*Counsels on Diet and Foods*, p. 188, 189)

Víme o Danielovi, který jedl ovoce a zeleninu po 10 dní. Také vás chceme stejným způsobem povzbudit, abyste si v těchto dnech vybrali jednoduchou stravu. Vynechte cukr, průmyslově zpracované potraviny a slazené nápoje, což by nám mohlo obecně prospět. Zaprvé, konzumace jednoduchých jídel znamená především úsporu času, který pak můžeme strávit s Pánem. Zadruhé, čím je naše strava prostší, tím snazší je pro žaludek její trávení a tím budeme mít jasnější mysl. Ale půst není pouze o zřeknutí se jídla. Chceme vás povzbudit, abyste se postili také od sledování televize, Facebooku či Youtube nebo od hraní počítačových her. Tyto věci samy o sobě, jako je Facebook či Youtube, nemusejí být špatné, ale mohou nám vzít hodně času. Dejte stranou vše, co jde, abyste měli dost času, který strávíte s Pánem.

Duch svatý

Určitě poproste Ducha svatého, aby vám ukázal jak nebo za co se máte modlit ve svém osobním životě nebo v konkrétní situaci. Bible nám říká, že nevíme, zač se máme modlit, a že Duch svatý je tím, kdo se za nás přimlouvá. „Neměli bychom se modlit pouze v Kristově jménu, ale také pod vlivem Ducha svatého. To vysvětluje to, co je myšleno, když se říká, že Duch ‚se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním‘ (Ř 8,26). Na takovou modlitbu Bůh rád odpovídá. Když s vážností a naléhavostí vyřkneme modlitby ve jménu Pána Ježíše, pak nám Bůh dává záruku, že ‚může učinit víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit‘ (Ef 3,20). (*Christ's Object Lessons*, p. 147)

Víra

Duch prorocký říká, že „modlitba a víra jsou schopny vykonat to, čeho není schopna jakákoliv moc na Zemi“ (*Ministry of Healing*, p. 509). Jsme tedy povzbuzováni k modlitbám a k víře, že Bůh nás slyší a na naše modlitby odpoví. „Udělejte si čas na modlitbu, a když se modlíte, věřte, že vás Bůh slyší. Ať se vaše víra projevuje v modlitbách. Možná že ne vždy budete cítit okamžitou odpověď, ale zde vaše víra prochází zkouškou. Je to zkouška, abyste viděli, zda budete důvěřovat Bůh a zda máte živou a trvalou víru. Spolehněte se plně na Boží zaslíbení. Věřte Bohu i v temnotě. To je čas pro vaši víru“ (*Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 167).

Je nám také řečeno, že „můžeme žádat o jakýkoliv dar, který Bůh slíbil; neboť máme věřit, že ho dostaneme, a chválit Boha, že jsme ho dostali“ (*Education*, p. 258). Udělejme tedy zvyk z toho, že budeme Bohu již dopředu děkovat za to, co pro nás teprve udělá a jak v budoucnu vyslyší naše modlitby.

Modlete se za sedm lidí

Chceme vás povzbudit, abyste se během těchto Deseti dnů modliteb modlili zvláštním způsobem za sedm lidí, u kterých byste si přáli, aby se objevilo ovoce Ducha svatého. Mohou to být příbuzní, přátelé, spolupracovníci, sousedé nebo známí. Udělejte si čas a zeptejte se Boha, za koho byste se měli modlit. Poproste jej, aby vám ty lidi opravdu položil na srdce. Ptejte se Boha, co můžete udělat pro každého z těchto lidí během Deseti dnů modliteb, abyste jim pomohli zjevit Boží laskavou povahu.

Udělejte něco pro druhé – celkové zapojení členů

Kdykoliv strávíme kvalitní čas na modlitbě, povede nás to k tomu, abychom prakticky naplňovali potřeby ostatních lidí. Chceme vás povzbudit k tomu, abyste se připojili k celosvětové Církvi adventistů sedmého dne a zapojili se do šíření Kristovy lásky. Co by se stalo, kdyby se každý, kdo zná Spasitele, udělal něco pro to, aby i ostatní poznali Krista? Co by se stalo, kdybychom dali stranou své sobectví a vyšli ze své komfortní zóny a pomohli druhým prožít lásku našeho úžasného Otce? Generální konference zahájila iniciativu nazvanou Celkové zapojení členů a chceme povzbudit i vás, abyste se k ní připojili. Připravili jsme seznam navrhovaných aktivit, do kterých se můžete zapojit vy i vaše modlitební skupina po Deseti dnech modliteb. Když budete vše organizovat a zařizovat, dávejte pozor na to, aby vás tyto přípravy neodváděly od modliteb.

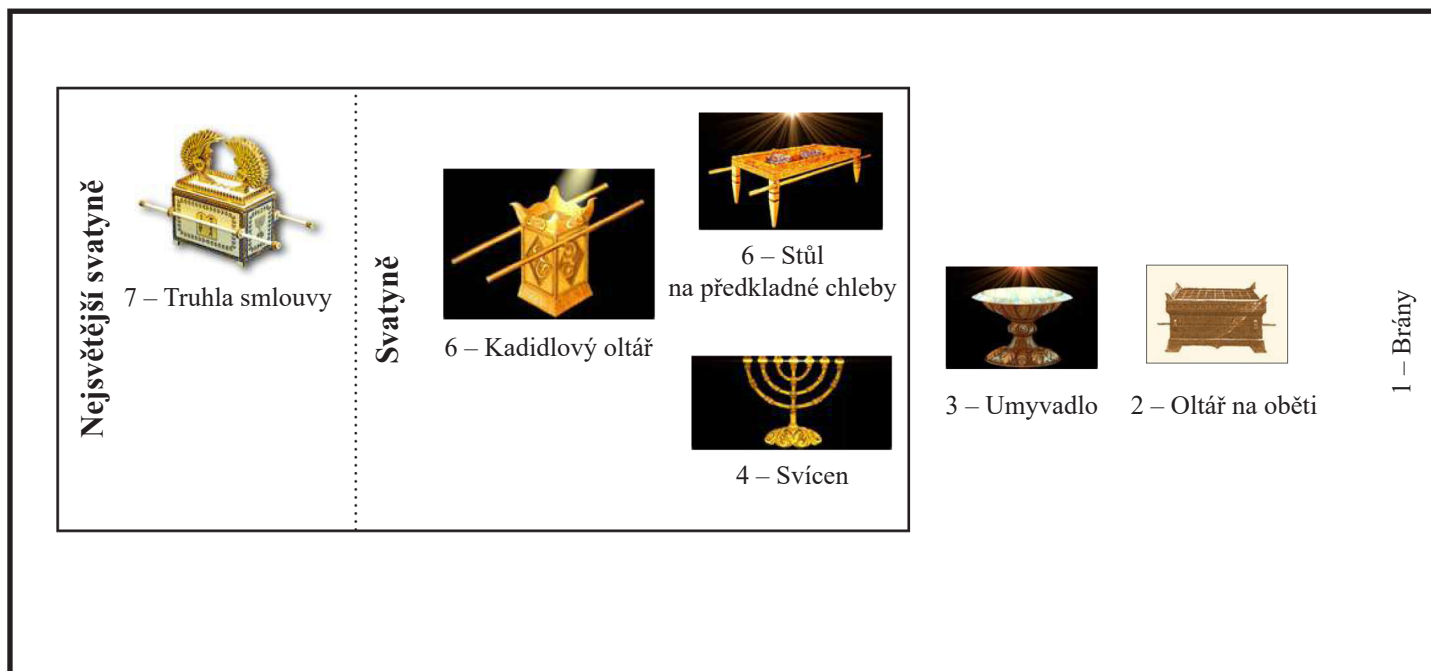
Řekněme světu nádhernou zprávu o spasení. Udělejme svou práci, aby Kristus mohl brzy přijít a vzít nás k sobě domů!

Pokud není uvedeno jinak, jsou citované biblické texty z Českého ekumenického překladu (ČEP).

Deset dnů modliteb 2017

www.tendaysoprayer.org

Svatyně Model modlitby

Klíč

1. Přistupte s chválením – Ž 100; L 10,21
2. Vyznání hříchů – 1J 1,8.9; Ř 10,9; 2Tm 2,19.
3. Obmytí skrze slovo a naslouchání Bohu – Ef 5,25.26; J 17,17.
4. Křest Duchem svatým – L 11,13; Ga 5,22–25.
5. Síla na každý den – J 6,32.33; Ř 13,12–14; oblečte celou Boží zbroj – Ef 6,10–18
6. Přímluvy – Fp 1,3.4; Ř 1,9.10.
7. Zažijte důvěrné společenství – Ž 16,8.11; vstupte do nebeské svatyně s Kristem – Žd 10,19.20 (v kontextu Mt 27,51a; Žd 9,8–14; Žd 10,11–22).

První den – Vstupte do jeho bran s díkyvzdáním

„Vstupte do jeho bran s díkyvzdáním, do nádvoří jeho s chvalo zpěvem!

Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jménu.“ Ž 100,4

Zpřijemňujte si práci písněmi chval. Pokud chcete mít v nebeských knihách čistý zápis, nikdy nenadávejte a nebuďte podráždění. Ať je vaší každodenní modlitbou: „Pane, nauč mě udělat to nejlepší. Nauč mě, jak udělat práci lépe. Dej mi dostatek energie a dobrou náladu.“ ... Vnášejte Krista do všeho, co děláte. Pak vaše životy budou naplněny jasem a díkyvzdáním. ... Udělejme věci, jak nejlépe dokážeme, a postupujme radostně vpřed v Boží službě se srdcem naplněným jeho radostí. (*Child Guidance*, p. 148)

Když přinášíte svou oběť díky, je Bůh oslaven a dává vám ještě víc. Když přinášíte díkyvzdání, Bůh vám dává více radosti. Učme se chválit Boha, od kterého vycházejí všechna požehnání. Neměli bychom rovnou otočit stránku a přestat se svým brbláním, stěžováním si a hledáním chyb a neměli bychom svůj jazyk učit vlídným, laskavým a soucitným slovům společně s jemnou laskavostí k dalším Božím dětem? (*Reflecting Christ*, p. 285)

Jako Kristovi následovníci bychom měli svá slova pronášet tak, aby pro druhé v jejich křesťanském životě byla pomocí a povzbuzením. Mnohem více než doposud bychom měli hovořit o drahocenných zkušenostech našeho života. Měli bychom hovořit o Boží milosti, jeho laskavosti a o nezměrné hloubce Spasitelovy lásky. Naše slova by měla být plná chvály a díkyvzdání. Pokud je mysl a srdce plné Boží lásky, projeví se to i v našich slovech. Nebude pro nás nic těžkého předávat to, co vstoupí do našeho duchovního života. Velké myšlenky, ušlechtilé záměry, jasné vnímání pravdy, nesobecké záměry, touha po zbožnosti a svatosti, to vše ponese ovoce ve slovech, která zjevují charakter pokladu, který máme ve svém srdci. Když Kristus bude takto zjevován v našich slovech, bude to mocná síla působící při získávání lidí pro něj. (*To Be Like Jesus*, p. 95)

Pokud skutečně Krista milujeme, měli bychom jej oslavovat svými slovy. Nevěřící lidé, když slyší slova chval a vděčnosti vůči Bohu, bývají často přesvědčeni. (*The Review and Herald*, Jan. 25, 1898)

Chválit Boha upřímně a z celého srdce je právě tak důležité, jako se modlit. Světu i všem nebeským bytostem máme ukázat, jak si vážíme podivuhodné Boží lásky k hříšnému člověku a že očekáváme stále větší a větší požehnání z Boží nekonečné plnosti. Musíme mnohem více mluvit o svých radostných zkušenostech. Po zvláštním vylití Ducha svatého vzroste i naše užitečnost ve službě pro Pána vyprávěním o jeho dobrotě a úžasných činech konaných ve prospěch jeho dětí. (*Christ Object Lessons*, pp. 299, 300)

Pán Ježíš je naší silou a štěstím, zásobárnou, ze které můžeme čerpat sílu při každé příležitosti. Poznáváme-li jej a hovoříme-li o něm, jsme stále více schopni ho vidět – využíváme-li jeho milosti a přijímáme-li požehnání, která nám nabízí, máme něco, čím můžeme pomoci druhým. Naplnění vděčností můžeme druhým předávat požehnání, které jsme zdarma získali. Když přijímáme a posíláme to dál, rosteme v milosti; a silný proud chval a vděčnosti neustále tryská z našich rtů; Ježíšův duch v nás probudí díkyvzdání a naše duše povznesena pocitem bezpečí. Neochvějná a nevyčerpatelná Kristova spravedlnost se stane i naší spravedlností skrze víru.

Ať nová požehnání nových dní probouzejí chválu v našich srdcích za projevy jeho laskavé péče.

Když ráno otevřete oči, děkujte Bohu, že vás v noci chránil. Děkujte mu za pokoj, který dává do vašich srdcí. Ať se ráno, v poledne i večer vznáší k nebi vaše vděčnost jako nádherná vůně parfému. (*My Life Today*, p. 171)

Chvalte Boha v jeho svatyni, chvalte ho i na obloze, již sklenul svou mocí, chvalte ho za jeho bohatýrské činy, chvalte ho pro jeho nesmírnou velikost (Ž 150,1.2)!

Můžete být takoví, jak Kristus řekl o svých učednících, že být mají – „světlem světa“ (Matouš 5,14). Máte šířit světlo, naději a víru ostatním. Neměli byste jít cestou Kristovy služby a stěžovat si přitom, jako by byl tvrdým otrokářem, který nám naložil těžké břímě, které se nedá unést. Tak tomu však není. Chce, abyste byli plni radosti, plni Božího požehnání, abyste znali délku a šířku, výšku i hloubku Boží lásky, která přesahuje naše poznání. Když je zmiňováno jeho jméno, chce, aby to zasáhlo naše nitro a vyvolalo odpověď vašeho srdce. Pak můžete přinášet díkyvzdání, slávu, čest a chválu tomu, kdo sedí na trůnu a Beránkovi. (*Faith and Works*, p. 78)

Druhý den – Oltář zápalných obětí

„Vybízáím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět; to ať je vaše pravá bohoslužba.“ Ř 12,1

Každé ráno a každý večer byl na oltáři spálen roční beránek, který symbolizoval každodenní posvěcení národa a jejich stálou závislost na smiřující Kristově krvi. Jen „bezvadná“ obět mohla být symbolem jeho dokonalé čistoty toho, kdo obětoval sám sebe jako „beránek bez vady a poskvrný“ (1P 1,19). Apoštol Pavel říká: „Vybízáím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět; to ať je vaše pravá bohoslužba“ (Ř 12,1). Ti, kteří jej z celého srdce milují, budou toužit sloužit mu svým životem co nejlépe a budou se snažit každou svou sílu dát do souladu s jeho vůlí. (*From Eternity Past*, pp. 244, 245)

Abychom tohoto vysokého ideálu dosáhli, musejí být klopýtající duše posvěceny. Právě skrze vůli si hřích udržuje svou pozici v nás. ... Často se nám zdá, že pokud svou vůli podřídíme Bohu, půjdeme životem zmrzačeni, raněni a poškozeni. Kristus ale říká, že je lepší, když naše já je raněno a zmrzačeno, ale my budeme moci vstoupit do věčného života. To, co můžeme vidět jako katastrofu, jsou dveře k velkému požehnání. (*Reflecting Christ*, p. 377)

Bůh nepřijme nic menšího než bezvýhradné podřízení se. Polovičatý, hříšný křesťan nemůže vejít do nebe, protože by tam neprožíval radost; neví totiž nic o vznešených, svatých principech, kterými žijí členové královské rodiny. (*This Day with God*, p. 145)

„Jsem ukřižován s Kristem. Nežiji už já – Kristus žije ve mně! Svůj život v tomto těle žiji ve víře v Božího Syna, který si mě zamiloval a vydal za mě sám sebe“ (Ga 2,20 B21).

Abychom sami sebe odevzdali Bohu, bude to vyžadovat obět; ale je to obětování něčeho nižšího kvůli něčemu vyššímu, pozemského kvůli duchovnímu, pomíjivého kvůli věčnému. Bůh nechtěl, aby naše vůle byla zničena, protože jen skrze ni můžeme dokončit to, co s námi Bůh zamýšlí. Naše vůle se má podvolit jeho, abychom ji mohli znovu dostat očištěnou, zjemněnou a abychom byli spojeni v souladu s Bohem, takže Bůh může skrze nás nechat proudit svou lásku a moc. Ať už se ti toto odevzdání se pro tvé svévolné a vzdorovité srdce jeví jakkoli nepříjemné a bolestné, „je pro tebe výhodné“. (*Reflecting Christ*, p. 377)

Pán pro nás má připraveno velké dílo a zve nás, abychom vzhlíželi k němu, důvěřovali mu, chodili s ním, mluvili s ním. Zve nás, abychom mu bezvýhradně podřídili vše, co máme a co jsme, a když nás k tomu vyzve, abychom byli připraveni a ochotně jej poslechli. Máme se radovat z plnosti Boží milosti, když vše odevzdáme Kristu. Jen tehdy poznáme význam pravé radosti, když budeme udržovat oheň na oltáři zápalů. Bůh v budoucnu nejvíce předá těm, kdo toho udělají nejvíce v současnosti... Bůh nás každý den a v různých situacích zkouší; a v každém věrném úsilí si vybírá pracovníky, ne proto, že by byli dokonalí, ale protože jsou ochotni pro něho pracovat nesobecky a Bůh vidí, že díky spojení s ním mohou získat dokonalost. (*Our High Calling*, p. 191)

Kristovo volání, abychom se obětovali a bezvýhradně se mu podřídili, znamená ukřižování svého já. Abychom toto volání uposlechli, musíme mít nezpochybnitelnou víru v Krista, který je dokonalým příkladem, a jasně musíme pochopit, že jej máme představovat světu. Ti, kdo pracují pro Krista, mají pracovat v jeho řadách. Mají žít jeho životem. Jeho volání po bezvýhradném odevzdání se, bude pro ně prvořadým. Nesmějí dovolit pozemským vazbám nebo zájmům, aby jim bránily vzdát Bohu poctu tím, že mu odevzdají svá srdce a budou mu v životě sloužit. Vážně a neúnavně budou s Bohem spolupracovat na záchraně hynoucích lidí z moci pokušitele. (*The Upward Look*, p. 235)

Volání, abychom vše položili na oltář služby, je určeno každému. Ne každý z nás je povolán ke stejné službě jako Elíša, ani nejsme vybízeni k tomu, abychom prodali všechnen majetek; Bůh však chce, abychom jej a jeho dílo dali na první místo svého života a každý den usilovali o rozšíření jeho království. Někdo může být povolán, aby se vydal do cizí země, jiný zase, aby podporoval evangelizaci svými finančními prostředky. Bůh přijme obět každého z nás. Je však nezbytné, abychom svůj život cele posvětili. Ti, kteří se Bohu zasvětili, uslyší a toto povolání z nebes uposlechnou. (*Prophets and Kings*, p. 221)

Třetí den – Umyvadlo

„...přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry,
se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou.“
Žd 10,22

Mezi oltářem a vchodem do stánku úmluvy bylo umyvadlo, které bylo také z bronzu pocházejícího ze zrcadel, které dobrovolně věnovaly izraelské ženy. U umyvadla si měli kněží omývat ruce i nohy, kdykoliv vstupovali do svatých komnat nebo když přistupovali k oltáři, aby obětovali zápalnou obět. (*Christ in His Sanctuary*, p. 26)

Jak to mělo na lidi působit? Mělo jim to ukázat, že každé smítko prachu musí být odstraněno dříve, než můžeme vstoupit do Boží přítomnosti; neboť on je tak svatý a vznešený, že pokud bychom tuto podmínku nesplnili, následovala by smrt. (*Gospel Workers*, 1892, pp. 162, 163)

Pán od svých služebníků vyžaduje, aby byli čisti, svatí a správně zjevovali principy pravdy ve svých srdcích a svým příkladem vedli ostatní k této vysoké úrovni života.

Bůh ode všech, kdo vyznávají, že jsou jeho vyvoleným lidem, i když nejsou učiteli pravdy, žádá, aby byli pečliví v zachování osobní čistoty a pořádku a čistoty ve svých domech i všech svých prostorách. Jsme příkladem světu, živé dopisy, které lidé znají a v nich čtou. Bůh ode všech, kdo se hlásí ke zbožnosti, a zvláště ty, kdo jiné učí pravdám, žádá, aby se zdrželi i čehokoliv, co vyvolává zlé zdání. (*Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 614, 615)

Pravda nikdy nevloží své nohy na cestu nečistoty a špíny. ... Ten, který konkrétně nařídil, že se Izraelité měli těšit ze zvyků vedoucích k čistotě, neposvětil žádnou nečistotu v domovech svého lidu ani dnes. Bůh s nechutí hledí na nečistotu všeho druhu.

Špinavé, zanedbané kouty v domově přispějí k tomu, aby vytvořily nečisté a zanedbané kouty i v našem srdci. (*My Life Today*, p. 129)

Křesťané budou souzeni podle ovoce, které nesou v reformačním díle. Každý pravý křesťan ukáže, co pro něj pravda evangelia vykonala. Ti, kteří se stali Božími dětmi, musejí praktikovat zvyk pořádku milovnosti a čistoty. Každý čin, jakkoli malý, má svůj vliv. Pán touží po tom, aby se každý člověk stal prostředkem, skrze který může Kristus projevit svého svatého Ducha. Křesťané nikdy nemají být ledabylí a lhotejní, co se týká jejich vnějšího vzhledu. Měli by být pečliví a upravení, i když nebudou nosit ozdoby. Mají být čisti uvnitř i navenek. (*Ye Shall Receive Power*, p. 92)

Všechny filozofie lidské povahy vedly ke zmatku a zahanbení, když Bůh nebyl rozpoznán jako vše ve všem. Ale vzácná víra inspirovaná Bohem dodává sílu a vznešenost charakteru. Když chodíme v jeho dobrotě, milosti a lásce, budeme stále jasněji vnímat pravdu; budeme lepší, svatější, s touhou po čistotě srdce a čistotě myšlenek. Srdce přebývajících v čisté atmosféře svatých myšlenek je proměňováno stykem s Bohem skrze studium jeho slova. Pravda je tak rozsáhlá, tak dalekosáhlá, tak hluboká, tak široká, že ji naše já nemůže celou najednou vidět. Srdce je zjemňováno a podřizováno v pokoře, laskavosti a lásce. (*The Faith I Live By*, p. 223)

Bůh miluje čistotu, pořádek a svatost. Bůh ode všech lidí, kterým tyto vlastnosti chybějí, požaduje, aby je hledali a nepolevili, dokud je nezískají. Musejí započít dílo reformy a pozvednout své životy, takže jejich hovory, jejich vystupování, jejich životy budou trvalým doporučením jejich víry a budou přesvědčivou a podmanivou silou pro nevěřící, takže i ti uznají, že to jsou Božími dětmi.

Pravda, která je v Ježíši, příjemce nezhorší, ale naopak jej pozvedne, očistí jeho život, zjemní jeho chutě, posvětil jeho úsudek. (*Our High Calling*, p. 230)

„Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec“ (Mt 5,48).

Když Bůh působí na srdce svým svatým Duchem, člověk s ním musí spolupracovat. Myšlenky musejí být spoutány, omezeny a staženy, aby se nepouštěly do přemýšlení o věcech, které mysl pouze oslabí a poskvrní duši.

Pokud slova, která naše ústa pronášejí, mají být Bohem přijata a mají pomoci našim bližním, musejí být myšlenky čisté a přemýšlení srdce neposkvrněné. (*Ye Shall Receive Power*, p. 52)

„Konečně, bratří, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu“ (Fp 4,8).

Nebe je čisté a svaté a ti, kdo chtějí projít branami Božího města, musejí být oděni vnitřní i vnější čistotou. (*Heaven*, p. 97)

Čtvrtý den – Stůl na předložené chleby

„Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života;

kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mně, nikdy nebude žíznit.“

J 6,35

Předkladný chléb byl stálou obětí a součástí denních služeb. Byl vždy před Hospodinovou tváří jako symbol uznání závislosti člověka na Bohu, a to jak v oblasti tělesné, tak i duchovní stravy, kterou přijímáme pouze prostřednictvím Kristovy přímluvné služby. Bůh sytil Izrael chlebem z nebe a lidé byli stále závislí na jeho štědrosti, ať už šlo o časný pokrm, nebo

o duchovní požehnaní. Jak mana, tak předkladný chléb odkazovaly na Krista – Živý chléb. Kristus sám řekl: „Já jsem chléb života. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe“ (J 6,51). (*Patriarchs and Prophets*, p. 354)

Boží slovo je našim duchovním pokrmem. „Já jsem chléb života,“ řekl Kristus, „kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mně, nikdy nebude žíznit.“ Svět hyne pro nedostatek čisté a nezředené pravdy. Kristus

je pravda. Jeho slova jsou pravda a mají větší hodnotu a hlubší význam, než by se jen na první pohled zdálo. ... Mysl, která je oživena Duchem svatým rozpozná hodnotu těchto slov... (*Lift Him Up*, p. 106)

Povrchní čtení Písma přináší jen malý užitek. Člověk může přečíst celou Bibli, a přesto nevidět její krásu a nepochopit její hloubku a skrytý význam. Studovat jednu pasáž tak dlouho, než nám budou jasné její důležitost a vztah k plánu spasení,

je mnohem hodnotnější, než pročtení mnoha kapitol bez sledování jakéhokoliv konkrétního cíle a bez jakéhokoliv pozitivního dopadu. Noste si svou Bibli s sebou. Pokud máte příležitost, čtěte si v ní; snažte se naučit jejímu textu zpaměti. I když kráčíte po ulici, můžete si číst pasáže a uvažovat o nich, když jsou pak uchovány ve vaší paměti.

Kristův život, který dává život světu, je v jeho slovu. Bylo to Kristovo slovo, kterým Ježíš uzdravoval a vyháněl demony; svým slovem utišil moře a křísil mrtvé; a lidé svědčili o tom, že jeho slovo mělo moc. Zvěstoval Boží slovo, jak ho zvěstovali všichni proroci a učitelé Starého zákona. Celá Bible je Kristovým projevem. Je to náš zdroj síly.

Stejně jako je náš fyzický život udržován jídlem, je náš duchovní život udržován Božím slovem. A každý člověk má přijímat život z Božího slova. Stejně jako musíme jíst, abychom získali výživu, stejně tak musíme přijímat Boží slovo. Neměli bychom ho přijímat pouze zprostředkovaně ani skrze jinou mysl.

Ano, Boží slovo je chlebem života. Ti, kteří toto slovo jedí a stráví jej a u kterých se toto slovo stalo součástí jejich konání i každého povahového rysu, ti budou posíleni Boží silou. Přinese to srdci neutuchající svěžest, zkušenosti a trvalou radost. (*Lift Him Up*, p. 261)

„Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši Otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře“ (Jan 6,47–50).

Mnozí jsou hladoví a slabí a místo toho, aby jedli chléb, který přichází z nebe, plní svou mysl nedůležitými věcmi. Když však hříšník přijímá chléb života, bude obnoven, ozdraven a stane se živou duší. Chléb seslaný z nebe na zem mu do jeho oslabeného těla vleje nový život. Duch svatý bude brát z Božích věcí a ukazovat mu je, a pokud je přijme, jeho charakter bude očištěn ode vši sobeckosti, bude zjemněn a očištěn pro nebe. (*That I May Know Him*, p. 106)

Nestačí znát a ctít slova Písma. Musíme jim rozumět a pozorně je studovat. ... Musíme znát praktický vliv Božího slova na rozvoj našeho vlastního charakteru. Máme být svatým chrámem, ve kterém může Bůh žít a pracovat. Nikdy bychom neměli usilovat o to, abychom se vyvýšili nad služebníky, které si Bůh vybral, aby konali jeho dílo a vzdávali čest jeho svatému jménu. „Vy všichni jste bratři.“ Aplikujme toto slovo na nás samotných a srovnávejme Písmo s Písmem.

V našich každodenních životech před našimi bratry i před světem bychom měli být živými vykladači Písma a vzdávat Kristu čest tím, že budeme zjevovat jeho tichost a poníženost srdce. Když jíme a trávíme chléb života, měli bychom zjevovat souměrný charakter. Naši jednotou a tím, že budeme druhé pokládat za přednější než sebe, ponese svět živé svědectví

o síle pravdy. (*Lift Him Up*, p. 105)

Duch svatý přijde ke všem, kdo prosí o chléb života, aby ho mohli dát svým sousedům. (*The Faith I Live By*, p. 334)

Pátý den – Svícen

„Jste moji svědkové, je výrok Hospodinův, a já jsem Bůh!“ Iz 43,12

Ze dvou olivových větví vytéká zlato zlatými trubkami do zlatých mís, které napájejí lampy ve svatyni. Zlatý olej představuje Ducha svatého. Tímto olejem by měli být Boží služebníci vždy vyzbrojeni, aby když bude třeba, se o něj mohli podělit v církvi. „Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů“ (Za 4,6). (*Testimonies to Ministers*, p. 188)

„Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého posle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všecko, co jsem vám řekl“ (J 14,26).

„Všichni byli naplněni Duchem svatým a s odvahou mluvili slovo Boží“ (Sk 4,31).

Nikdo se nemůže se druhými podělit o to, co sám nedostal. V Božím díle samotné lidství nezmůže nic. ... Byl to zlatý olej, který byl vyléván nebeskými posly do zlatých trubiček, aby se dostal ze zlatých mís a do lamp ve svatyni, což nakonec přinášelo světlo a jas. Je to Boží láska, která se trvale přenáší k mužům a ženám a uschopňuje je sdílet s ostatními světlo. Do srdcí všech, kdo jsou sjednoceni s Bohem vírou, proudí zlatý olej, aby se znovu projevil dobrými skutky ve skutečné, upřímné službě Bohu. (*To Be Like Jesus*, p. 261)

Každý z nás má vliv na ty, se kterými se dostáváme do kontaktu. Tento vliv máme od Boha a jsme zodpovědní za způsob, jakým jej používáme. Bůh to naplánoval tak, abychom stáli na správné straně; ale záleží na každém z nás, jak se rozhodneme, zda náš vliv bude čistý a povznášející, nebo bude zhoubný jako malárie. Ti, kteří mají podíl na Boží povaze, mají vliv podobný Kristu. Na jejich cestě k nim přicházejí svatí andělé a všichni, se kterými se setkají, pocítují pomoc a pozhnání. Ale ti, kteří nepřijali Krista jako svého osobního Spasitele, nemohou druhé ovlivňovat k dobrému. ... Takoví lidé ztrácejí jakoukoli naději na věčný život a jejich příklad vede ostatní na scestí. Dávejte si dobrý pozor na svůj vliv; je to vaše „dobrá služba“, aby váš vliv vedl druhé na Kristovu stranu. (*To Be Like Jesus*, p. 94)

Přirozený a nevědomý vliv svatého života je nejpřesvědčivějším kázáním, které je možno udělat ve prospěch křesťanství. (*My Life Today*, p. 122)

„Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích“ (Mt 5,16).

Nikdo nemůže být nezávislý na lidech ve svém okolí; blaho jednoho ovlivňuje všechny ostatní. Božím záměrem je, aby každý člověk považoval za nezbytné usilovat o blaho druhých a hledal, co by přispělo k jejich štěstí.

Každá duše je obklopena svou vlastní atmosférou – takovouto atmosférou mohou být životodárná síla víry, odvaha a naděje jako příjemná vůně lásky. Nebo to může být těžká a chladná atmosféra skleslé nespokojenosti a sobectví nebo jedovatá se smrtelnou nákazou pěstovaného hřichu. Touto atmosférou je vědomě či nevědomě zasažen každý člověk, s kterým přijdeme do styku.

To je zodpovědnost, ze které se nemůžeme vyvléci. Naše slova, naše činy, oblékání, chování, a dokonce i výraz naší tváře mají svůj vliv. Na tomto dojmu často závisí výsledek – ať k dobrému, či ke zlému – to nikdo nedokáže řádně odhadnout. Každý podnět je zasetým semenem, které přinese svou zeň. Je to článek v dlouhém řetězu lidských událostí, které dosahují až za horizont našeho poznání.

Pokud svým příkladem vedeme ostatní, aby si utvořili správné návyky, dáváme jim sílu ke konání dobra. Svým obrácením pak nesou stejný vliv na další, a ti pak ovlivňují opět další. Takto mohou být naším nevědomým vlivem pozhnány tisíce lidí.

Hoď do jezera oblázek a utvoří se vlna, a pak další a další; jak se šíří dále, kruhy jsou stále širší, až narazí na břeh. Stejně je tomu i s vaším vlivem. Aníž bychom tušili nebo to chtěli, jsou naše činy či slova pro druhé buď pozhnáním, nebo prokletím. (*To Be Like Jesus*, p. 96)

Pokud ti, kdo vyznávají, že jsou Kristovými následovníky, opomíjejí svítit světu, opouští je životodárná síla a postupně ochladnou a odcizí se Kristu. Zmocní se jich kouzlo lhostejnosti a mrtvolná stagnace duše, která z nich udělá mrtvolná těla místo toho, aby představovali Ježíše. Každý musí vyzvedávat kříž a prostě, tiše a s pokornou myslí se začít zaobírat povinnostmi, které nám Bůh dal. Je potřeba dát se do práce ve prospěch těch, kteří jsou okolo nás a potřebují pomoc a světlo.

Všichni, kdo tyto povinnosti přijímají, budou mít bohatou a pestrou zkušenost, jejich srdce budou zapálená, posílená, podnícená k obnově a udrží si úsilí pracovat na svém spasení s bázní a třesením, „neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí“. (*To Be Like Jesus*, p. 260)

Šestý den – Kadidlový oltář

„Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přimluvy, díkyvdání za všechny lidi...“

1Tm 2,1

Když kněží ráno a večer vstupovali do svatyně, připravovali a přinášeli denní oběť na oltáři na nádvoří. To byla velmi vážná chvíle, kdy měli účastníci bohoslužby ve svatostánku zkoumat svá srdce a vyznávat své hříchy. Jejich modlitby stoupaly s vůní kadidla k nebi, zatímco víra se uchopila zásluh zaslíbeného Spasitele, který byl znázorněn smířící obětí. Když byli Židé v pozdějších dobách rozptýleni jako zajatci v cizích zemích, stále ve stanovenou dobu obraceli své tváře k Jeruzalému a vysílali k Bohu své prosby za Izrael. V tomto zvyku mají křesťané příklad pro ranní a večerní modlitbu. Bůh s velkým zalíbením pohlíží na ty, kdo se ráno i večer sklánějí, aby na modlitbách hledali odpuštění a vysílali své prosby o požehnání. (*Patriarchs and Prophets*, pp. 353, 354)

„Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držme se toho, co vyznáváme. Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. Přístupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas“ (Žd 4,14–16).

Bratři, modlete se doma, ve své rodině ve dne i v noci; modlete se upřímně ve svém pokojíku; a modlete se i při své práci, pozvedejte svá srdce k Bohu v modlitbě. Takto i Enoch chodil s Bohem. Tichá, vroucí modlitba duše stoupá jako svaté kadidlo k trůnu milosti a Bůh modlitbu přijímá stejně, jako když bylo kadidlo obětováno ve svatyni. Všem, kteří takto Krista hledají, se Pán stane aktuální pomocí v čase tísně. V den zkoušky budou silní. (*Adventist Home*, pp. 212, 213)

Měli bychom se k Bohu modlit mnohem více, než to děláme. Ve společné modlitbě v rodině a s dětmi, kdy se za sebe vzájemně modlíme, je velká síla a požehnání. (*Child Guidance*, p. 525)

Modlitbu bychom neměli zjednodušit na sobecké žádosti pouze pro vlastní prospěch. Máme prosit, abychom měli co dávat. Zásada, kterou se řídil Kristus, má ovládat i náš život. Když hovořil o svých učednících, řekl: „Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli vpravdě posvěceni“ (J 17,19). Následovníci Pána Ježíše musejí projevovat tutéž oddanost, stejné sebeobětování a podřízení nárokům Božího slova, jak byly patrné na Kristu. Naším úkolem ve světě není uspokojit jen sebe a líbit se sami sobě. Máme Boha oslavovat tím, že s ním budeme spolupracovat v díle záchrany hříšníků. Máme žádat Otce o dary, které pak budeme předávat dál. Schopnost přijímat se zvětšuje jedině dáváním. Nemůžeme přijímat bohatství nebeského pokladu, aniž bychom ho udíleli lidem kolem sebe. (*Christ's Object Lessons*, pp. 142, 143)

Někteří lidé ztratili odvahu; přimlouvejte se za ně a modlete se za ně. Oni potřebují chléb života. Čtěte jim z Božího slova. Je to bolest duše, kterou neutiší ani balzám ani jakýkoliv lék. Modlete se za ně, přivádějte je k Ježíši.

A v každém této práci bude přítomen Kristus, aby působil na lidská srdce. (*Welfare Ministry*, p. 71)

Jestliže se snažíme přivádět lidi ke Kristu a modlíme se za ně, naše srdce zachvátí oživující vliv Boží milosti. Naše láska zvroucní, celý náš křesťanský život se bude vyznačovat větší opravdovostí, upřímností a modlitebním úsilím. (*Christ's Object Lessons*, p. 354)

Když naše já zemře, bude probuzena silná touha po spasení druhých – touha, která povede k nezdočnému úsilí konat dobro. Zasadit se bude u každé vody; vážné přimluvy, naléhavé modlitby budou stoupat k nebi kvůli hynoucím duším. (*Gospel Workers*, p. 470)

Kéž by upřímná modlitba víry povstala odevšad. Dej mi duše nyní pohřbené pod nánošem bludu, nebo zemřu! Doved' je ke znalosti pravdy, jaká je obsažena v Ježíši. (*This Day With God*, p. 171)

K získání hynoucích je třeba je hledat, modlit se za ně a vyvinout námahu. Je třeba učinit vážné výzvy a naléhavě se modlit. Naše nudné, bezduché prosby se musejí změnit na intenzivní a upřímné prosby. (*Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 12)

Začněte se modlit za ztracené; přistupte blíž ke Kristu, přistupte k jeho krvácejícímu boku. Ať tichý a pokorný duch zkrášlí vaše životy a ať vaše upřímné, pokorné a naléhavé modlitby stoupají tak, abyste měli moudrost a uspěli v záchraně nejen své duše, ale i ostatních. (*Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 513)

Sedmý den – Schrána: Áronova hůl

„Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo;“
J 15,16

Každý křesťan bude mít misionářského ducha. Je naším úkolem nést ovoce, jaké nesl Kristus, a milovat ztracené, jak je miloval On. Prvním impulzem obnoveného srdce je touha přivést ostatní ke Spasiteli: a jakmile se člověk obrátí k pravdě, ucítí upřímnou touhu, aby lidé v temnotě mohli vidět úžasné světlo zářící z Božího slova. (*To Be Like Jesus*, p. 281)

Kristus chce být vkopírován do srdcí lidí; a dělá to skrze ty, kteří v něj věří. Předmětem křesťanského života je nesení ovoce – šíření Kristova charakteru mezi lidi, kteří je pak šíří dál.

Rostlina neklíčí, neroste nebo nenese ovoce sama pro sebe, „ale vydává símě tomu, kdo rozsívá, a chléb tomu, kdo jí“. Tak ani člověk nemá žít jen sám pro sebe. Křesťan je ve světě jako reprezentant Krista a kvůli spasení dalších lidí.

V životě, který je zaměřen jen sám na sebe, nemůže nastat ani růst ani přinášení ovoce. Pokud jste přijali Krista jako osobního Spasitele, zapomenete na sebe a budete se snažit pomáhat druhým. Mluvte o Kristově lásce, mluvte o jeho dobrotě. Vykonejte každou povinnost, kterou je třeba udělat. Mějte na srdci ostatní lidi a jakýmkoli způsobem, kterým můžete, se snažte zachránit ztracené. Jestliže obdržíte Kristova ducha – ducha nesobecké lásky a práce pro druhé – porostete a budete přinášet ovoce. Milost ducha dozraje ve vašem charakteru. Vaše víra poroste, vaše přesvědčení se prohloubí, vaše láska se zdokonalí. Stále více budete zrcadlit podobnost s Kristem, který byl ve všem čistý, vznešený a milý. (*Lift Him Up*, p. 274)

Pevně se rozhodni, že budeš ratolestí živé vinné révy a že poneseš ovoce. Výhonek může prospívat jen tehdy, pokud přijímá život a sílu od kmene. Snažte se využít každé příležitosti k tomu, abyste byli Kristu blíže. Tím, že mu budete věřit, milovat jej, napodobovat jej a budete na něm plně závislí, stanete se jedno společně s ním a skrze váš život bude jeho charakter zjeven světu. (*Our High Calling*, p. 145)

„Tím bude oslaven můj Otec, když poneseš hojné ovoce a budete mými učedníky“ (J 15,8).

Možná máte vřelého ducha a vaše srdce plane Ježíšovou láskou. Zůstávejte v Kristu, tak jako ratolest zůstává v kmenech vinné révy a čerpá z ní živiny. Pak i vy budete vzkvétat a poneseš hojné ovoce Boží milosti. Ó, jak moc je třeba upřeně hledět na Ježíše! Pohledte na jeho půvab. Pokud se na něho budete dívat, projasní a rozšíří vaše obzory, takže budete naplněni Boží plností a poneseš hojnost ovoce k jeho slávě. Ratolest je pevně spojena s kmenem a nenechá se odvanout každým závanem větru. Síla a dynamický růst napovídají světu, že jste zakořeněni v Ježíši a že jste na pevném základu. (*Our High Calling*, p. 216)

Každá větev, která nese ovoce, je živým představitelem vinné révy, neboť nese stejné ovoce jako réva. ... Na každé větvi je vidět, zda v ní je, nebo není život; protože tam, kde je život, je i růst. Dochází tam i k přenosu životodárných živin, a to je vidět na ovoci, které větev přináší. (*From the Heart*, p. 119)

„Kéž rostete v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní a až do dne věčnosti“ (2P 3,18).

Kristova milost se musí dostat do všech zákoutí našeho charakteru. ... Denní růst do Kristova charakteru vytváří v duši nebeský pokoj; a takový život je trvalým nesením ovoce. ... V životech těch, kteří jsou vykoupěni Kristovou krví, se bude trvale projevovat sebeobětování. Bude tam patrná spravedlnost a dobrota. Tichá a vnitřní zkušenost z jejich života udělá život plný dobroty, víry, tichosti a trpělivosti. To má být naše každodenní zkušenost. Máme si budovat charakter bez hříchu – charakter, který je ospravedlněn Kristovou milostí. (*God's Amazing Grace*, p. 320)

Pánovou touhou je, aby jeho následovníci rostli v milosti, aby jejich život překypoval láskou tak, aby byli naplněni ovocem spravedlnosti. ... Tam, kde je život, tam je i růst a je vidět ovoce; ale dokud neporosteme v milosti, naše vlastní duchovnost bude zakrnělá, neduživá a bez ovoce. Jen tím, že budeme růst a nést ovoce, můžeme naplnit Boží záměr, který s námi Bůh má. „Zde je můj Otec oslaven,“ řekl Kristus, „abyste nesli hojné ovoce“ (J 15,8). Abychom nesli hojné ovoce, musíme vytěžit maximum z našich výsad. Musíme využít každou vhodnou příležitost, abychom nabrali sílu. (*That I May Know Him*, p. 164)

Osmý den – Mana

„Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky.
A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“ J 6,51

Bylo jim (Izraelitům) řečeno, aby si denně nasbírali jeden ómer na osobu, ale neměli si nic nechávat do rána. Někteří se pokoušeli udělat si zásobu na další den, ale ukázalo se, že mana se druhý den nedala jíst. Denní zásoba musela být nasbírána ráno, protože vše, co zůstalo ležet na zemi, se na slunci rozpustilo. ... Šestého dne lidé nasbírali dva ómery na hlavu. Předáci pospíchali k Mojžíšovi, aby ho informovali o tom, co se přihodilo. Mojžíš odpověděl: „Toto praví Hospodin: Zítřka je slavnost odpočínutí, Hospodinův svatý den odpočinku. Co je třeba napéci, napečte, a co je třeba uvařit, uvařte. A vše, co přebývá, uložte a opatrujte do rána.“ (*Patriarchs and Prophets*, pp. 295, 296)

Mana byla předobrazem toho, který přišel od Boha, aby položil život za svět. Ježíš řekl: „Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa“ J 6,48–51. A mezi sliby požehnání Božím lidu do budoucna je také napsáno: „Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze skryté many“ Zj 2,17. (*Patriarchs and Prophets*, p. 297)

Náš Spasitel je chlebem života a my jsme tímto chlebem, který sestoupil z nebe, syceni tím, že ho máme a přijímáme ho do svého srdce. Krista přijímáme skrze jeho slovo a je nám dán Duch svatý, aby nám pomáhal Boží slovo pochopit a vložit do našeho srdce jeho pravdy. Když čteme jeho slovo, měli bychom se den co den modlit. Bůh poslal svého Ducha, aby nám zjevil pravdy, které naše srdce posílí pro zvládnání našich každodenních potřeb. (*Prayer*, p. 297)

Každý, kdo stále hledí vírou na Ježíše, bude posílen. Bůh sešle svému hladovějícímu a žíznícímu lidu vzácná zjevení. Věřící poznají, že Kristus je jejich osobním Spasitelem. Budou-li se sytit jeho slovem, zjistí, že v něm je Duch a život. Boží slovo potlačuje přirozené pozemské sklony lidské povahy a dává nový život v Ježíši Kristu. Duch svatý přichází k člověku jako Utěšitel. Proměňující moc jeho milosti obnovuje v Kristově učedníkovi Boží obraz. Učedník se stává novým stvořením. Nenávist se proměňuje v lásku a srdce získává Boží podobu. To je význam slov „žít každým slovem, které vychází z Božích úst“ – to je jedení chleba, který sestupuje z nebe. (*The Desire of Ages*, p. 391)

Své srdce naplňte Božím slovem. Ono je živou vodou, která utiší vaši palčivou žízeň. Ono je tím nebeským chlebem. Ježíš prohlásil: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život“ (J 6,53) a vysvětlil to takto: „Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život“ (J 6,63). Naše těla jsou budována tím, co jíme a pijeme; a tak, jak to funguje v přírodě, to funguje i v duchovní oblasti – nad čím přemýšlíme, to udává ráz a sílu naší duchovní povahy. (*Christian Education*, p. 57)

Máte slovo živého Boha, a když požádáte, můžete mít dar Ducha svatého, který dá moc slovu pro ty, kteří věří a poslouchají. Dílo Ducha svatého je, aby nás uvedl do veškeré pravdy. Pokud se celým srdcem, myslí i duší spoléháte na slova živého Boha, vaši komunikaci nebude nic bránit. Hluboké a upřímné studium slova pod vedením Ducha svatého vám dám čerstvou manu a téhož ducha, který dá slovu i moc. Úsilí, vynaložené v mládí na ovládnutí mysli pro vysoké cíle a úkoly bude odměněno. Ti, kteří vytrvale usilují v tomto směru o pokrok a zaměstnávají svou mysl Božím slovem, jsou připraveni být Božími spolupracovníky. (*Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 163, 164)

Ti, s kterými křesťané přijdou do styku, mají právo vědět, co bylo zjeveno Kristovým následovníkům, a každý věřící by to měl hlásat slovem i příkladem. Křesťan by měl nést dobrou zprávu o spasení a nikdy ho neomrzí hovořit o Boží dobrotě. Je stále přitahován ke Kristu, jí tělo a pije krev Syna člověka, o kterých Ježíš prohlásil, že to jsou jeho slova, která jsou duch a život. Tak bude mít věřící člověk vždy čerstvou dávku nebeské many. Každý křesťan, vysokého či nízkého postavení, bohatý či chudý, vzdělaný či nevzdělaný má hovořit o Božím království, o Kristu a jeho kříži pro ty, kteří jsou v nevědomosti a v hříchu. Máte hovořit k hříšníkům; protože víte, že nikdo kromě Boha nemůže pohnout jejich srdcem. Nikdy nezapomeňte, jak velká zodpovědnost se pojí s každým slovem, které pronesete v jejich přítomnosti. (*The Publishing Ministry*, p. 285)

Devátý den – Příkázání

„Otevři mi oči, ať mám na zřeteli divy ze Zákona tvého.“ Ž 119,18

Boží zákon je zákonem lásky. Obklopil vás krásou, aby vás poučil, že na světě nežijeme pro to, abychom hospodařili jen pro sebe, kopali, stavěli, dřeli a starali se. Chce, aby Kristova láska prozářila, obšťastnila a zkrášlila náš život. Podobně jako květiny máme službou lásky přinášet druhým radost. (*Thoughts from the Mount of Blessing*, p. 97)

„Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří. Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost v srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo“ (Ž 19,8,9).

Dílo křesťanství nemá zasáhnout svět, aby snížilo hodnotu Božího zákona, ani aby cokoliv ubralo z jeho posvátné vážnosti – to ani v nejmenším. Má naopak vepsat zákon do myslí a srdcí. Pokud je Boží zákon vsazen do srdce věřícího, bude tento věřící kráčet díky Kristovým zásluhám k věčnému životu...

Účelu evangelia je dosaženo, když se podaří dospět k tomuto velkému konci. Jeho dílem z pokolení do pokolení je sjednotit srdce Božích následovníků v ducha všeobecného bratrství skrze víru v pravdu, a tak v Boží rodině na zemi zavést systém nebeského řádu a harmonie, aby byli hodni stát se plnohodnotnými členy královské Boží rodiny. Bůh zde ve své moudrosti zkouší muže a ženy, aby viděl, zda budou poslouchat jeho hlas, respektovat jeho zákon nebo se bouřit, jak to dělal satan. (*Sons and Daughters of God*, p. 50)

„V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká, neboť kdo se narodil z Boha, přemáhá svět. A to vítězství, které přemohlo svět, je naše víra“ (1J 5,3,4).

Zákon lásky je základem Boží vlády. Štěstí všech inteligentních bytostí závisí na jejich dokonalé harmonii s úžasnými principy spravedlnosti. Bůh od veškerého svého stvoření očekává službu lásky – službu, která pramení z docenění jeho charakteru. Nemá radost z vynucené poslušnosti; a všem poskytuje svobodnou vůli, takže mu mohou prokázat dobrovolnou službu. (*Patriarchs and Prophets*, p. 34)

Bůh dal svůj svatý zákon člověku jako měřítko charakteru. Pomocí tohoto zákona můžete vidět a překonat ve své povaze každý nedostatek. Můžete se odtrhnout od všech model a spojit se zlatým řetězem milosti a pravdy s Božím trůnem. (*Bible Echo*, Jan. 14, 1901, par. 3)

Zákon lásky nás povolává, abychom zasvětili své tělo, mysl a duši službě Bohu a bližním. A tato služba, když budeme požehnáním pro druhé, nám přinese to největší požehnání. Nesobeckost je základem každého rozvoje. Díky nesobecké službě získáváme nejvyšší úroveň každého nadání. (*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 32)

Jhem, které zavazuje k službě, je Boží zákon. Zákon lásky zjevený v ráji, vyhlášený na Sínaji a novou smlouvou vepsaný do srdce spojuje člověka s Boží vůlí. Kdybychom byli ponecháni sami sobě, svým vlastním sklonům a své vůli, přešli bychom na satanovu stranu a začali bychom se mu podobat. Proto nás Bůh omezuje svou svrchovanou, ušlechtilou a povznášející vůlí. Chce, abychom mu trpělivě a moudře sloužili. Kristus jako člověk také nesl jeho služby. Řekl: „Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru“ (Ž 40,9). „Neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal“ (J 6,38). Láska k Bohu, horlivost pro jeho slávu a láska k lidem přivedla Ježíše na zem, aby zde trpěl a nakonec zemřel. Láska byla rozhodující silou v celém jeho životě. Vyzývá nás, abychom se jí řídili i my. (*The Desire of Ages*, pp. 329, 330)

Milovat Boha a člověka je křesťanovou povinností. Zákon lásky je napsán na deskách jeho duše, Boží Duch v něm přebývá a jeho charakter se projevuje dobrými skutky. Ježíš se stal chudým, abychom se skrze jeho bídu mohli stát bohatými. Co jsme kvůli Kristu ochotni obětovat? Máme jeho lásku ve svých srdcích? Milujeme své bližní, jako Kristus miloval nás? Pokud máme tuto lásku k druhým, povede nás to k tomu, abychom pečlivě zvážili, zda svými činy, svým vlivem, či jakýmkoliv způsobem nejsme pokušením pro ty, kteří nemají dostatek morální síly. Neměli bychom odsuzovat slabé a trpící, jak to neustále dělali farizeové, ale měli bychom se snažit odstranit každý kámen překážek z cest svých bratrů, než je to svede z cesty. (*Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 359, 360)

Ti, kteří následují Kristův příklad sebezapření kvůli pravdě, dělají na svět obrovský dojem. Jejich příklad je přesvědčivý a nakažlivý. Lidé vidí, že mezi těmi, kteří se hlásí k Bohu, je víra i skutky lásky, které očišťují duši od sobectví. V životech těch, kteří poslouchají Boží přikázání, vidí světáci přesvědčivý důkaz, že Boží zákon je zákonem lásky k Bohu i k lidem. (*Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 146)

Boží zákon v našich srdcích bude před našimi vlastními zájmy upřednostňovat vysoké a věčné cíle. (*Sons and Daughters of God*, p. 50)

Desátý den – Stěna z lněného plátna

„Za jeho dnů bude Juda zachráněn a Izrael bude žít v bezpečí. A toto je jméno, jímž bude nazýván:
HOSPODIN – NAŠE SPRAVEDLNOST.“ Jr 23,6 B21

„Kdo zvítězí, bude oděn bělostným rouchem a jeho jméno nevymažu z knihy života, nýbrž přiznám se k němu před svým Otcem a před jeho anděly“ (Zj 3,5).

Všichni, kteří si oblékli roucho Kristovy spravedlnosti, budou stát před ním jako vyvolení, věrní a praví. Satan nemá moc k tomu, aby je vyrval z Kristovy dlaně. Žádná duše, která se v pokání a víře dovolává Kristovy ochrany, nebude Kristem ponechána, aby ji nepřítel dostal do své moci. Jeho slovo je slibem: „Ať se chopí mé záštity a uzavře se mnou pokoj, ať se mnou uzavře pokoj“ (Iz 27,5). Slib daný Jóšuuvi platí pro všechny: „Budeš-li chodit po mých cestách ... já ti dám právo přicházet mezi ty, kteří zde stojí“ (Za 3,7). Boží andělé budou i na tomto světě kráčet po obou jejich bocích a nakonec budou tito věřící stát mezi anděly, kteří obklopují Boží trůn. (*Testimony Treasures*, vol. 2, p. 174)

Pouze zakrytí, které nám Kristus poskytl, nám umožňuje vstoupit do Boží přítomnosti. Toto zakrytí je rouchem jeho spravedlnosti, Kristus je dá každému kajícímu, každému věřícímu. ... Toto roucho utkané na nebeském stavu v sobě nemá ani jedno vlákno navržené člověkem. Kristus nám ve svém lidství vydobyl dokonalý charakter a tento svůj charakter nám nabízí. „Celá vaše spravedlnost je jako poskvřený šat.“ Vše, co sami můžeme udělat, je poskvřeno hříchem. Ale Boží Syn „přišel, aby vzal naše hříchy; a v něm hříchu není“. (*Lift Him Up*, p. 163)

Když jsme oděni Kristovou spravedlností, neměli bychom se už z hříchu radovat; neboť s námi bude spolupracovat Kristus. Možná že se dopustíme chyb, ale budeme nenávidět hřích, který zapříčinil utrpení Božího Syna. (*Messages to Young People*, p. 338)

Pán přichází a my potřebujeme olej milosti do nádobek svých lamp. ... Jsme poutníci a cizinci na tomto světě. Musíme čekat, bdít, modlit se a pracovat. Celá naše mysl, celá duše, celé srdce a celá síla jsou zaplacený krví Božího Syna. Nepokládejme za svou povinnost nosit poutnický šat jedné barvy a stejného střihu, ale slušivý, skromný oděv, jak nás tomu učí inspirované slovo. Bude-li naše srdce v souladu s Kristovým srdcem, bude našim největším přáním, abychom byli oděni jeho spravedlností. Člověk si na sebe nemá oblékat nic, co by budilo pozornost nebo vyvolávalo spory. (*Testimonies to Ministers*, pp. 130, 131)

Když člověk Boha v zoufalství požádá, aby očistil jeho srdce, on přikáže: „Svlékněte z něho ten špinavý šat.“ A následně jej povzbudí slovy: „Pohleď, sňal jsem z tebe tvou nepravost a dal jsem tě obléci do slavnostního roucha“ (Za 3,4). Ti, kteří prošli tvrdou zkouškou, byli vystaveni tvrdým pokušením, a přesto zůstali Bohu věrní, jsou oblečeni do bílého šatu Kristovy spravedlnosti. Mají na sobě slavné roucho, které už nikdy nebude znečištěno poskvrou světa. Jejich jména jsou zapsána v Beránkově knize života, přiřazena ke jménům věrných všech dob. Odolali svodům nepřitele, zůstali Bohu věrní, třebaže se je drak snažil zastrašit svým řevem. Nyní se už pokušitele nemusejí bát. Jejich hříchy jsou vloženy na hlavu původce hříchu. (*Counsels for the Church*, p. 353)

Boží dítě, když bude oděno Kristovou spravedlností a vyživováno jeho životodárnou silou, nebude spokojeně odpočívat. Když uvidí slabosti svého charakteru, nestačí je jen znovu a znovu vyznávat; musí se s odhodláním a s energií pustit do překonávání nedostatků tím, že bude budovat opačné charakterové rysy. Nebude se této práci, protože je obtížná, vyhýbat. Zde je od křesťana vyžadována neúnavná energie; ale nečeká se, že bude pracovat ve vlastní síle; Boží moc čeká na jeho zavolání. Každý, kdo upřímně touží po vítězství nad sebou samým, ocení zaslíbení: „Dost máš na mé milosti“ (2K 12,9). (*Gospel Workers*, p. 420)

Každý bude zápolit s překonáváním hříchu ve vlastním srdci. To je občas velmi bolestivé a demotivující dílo; protože když vidíme deformace svého charakteru, máme tendenci se na ně zaměřit. Máme se však dívat na Ježíše a obléci roucho jeho spravedlnosti. Každý, kdo projde perlovou branou Božího města, tam vstoupí jako dobyvatel, jehož největším ziskem bylo vítězství nad vlastním já. (*Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 182)

Žádný hřích nemůže být tolerován u těch, kteří krácejí s Kristem v bílém rouchu. Špinavé pláště musejí být svlečeny a je nutné si obléci roucho Kristovy spravedlnosti. Pokáním a vírou jsme uschopněni být poslušni všech Božích přikázání a být nalezeni před Bohem bez poskvry. Ti, kteří se chtějí setkat s Božím souhlasem, mají zkoušené srdce, vyznávají své hříchy a upřímně prosí o odpuštění skrze svého přímlyvce Ježíše. Jejich pozornost je upřena na něj, jejich naděje i víra jsou zaměřeny na něj, a když zazní příkaz: „Sundejte z něj ty špinavé šaty a oblečte jej do slavnostních šatů a na hlavu mu dejte čistý turban,“ jsou připraveni vzdát mu slávu za své spasení. (*Testimony Treasures*, vol. 2, p. 175)

Výzva pro Deset dnů modliteb 2017

www.tendaysofprayer.org

Celkové zapojení členů

(každý dělá něco pro druhé)

„*Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.*“ Matouš 25,35.36

V knize *Život naplněný pokojem* máme radu, že „musíme žít dvojím životem – životem přemýšlení i činů, tiché modlitby i usilovné práce“ (p. 512). Naší předností je ukazovat druhým Ježíšovu lásku. My jsme od našeho Spasitele dostali tolik lásky; nenechávejme si ji pro sebe! Podělme se o jeho lásku s druhými.

Chceme vás i váš sbor povzbudit, abyste v modlitbě prosili Boha, jak oslovit ostatní lidi po těchto Deseti dnech modliteb. Vyberte si jednu nebo několik aktivit, zvolte si den a staňte se Ježíšovým rukama a nohama. Když budete tyto věci organizovat, nedovolte, aby vás to odvedlo od modliteb. Pamatujte, že „osobnímu úsilí pro druhé by mělo předcházet mnoho osobních modliteb; je totiž potřeba velké moudrosti, abychom pochopili, jak zachraňovat lidi. Dříve než budete komunikovat s lidmi, komunikujte s Kristem. U trůnu nebeské milosti získáte přípravu pro službu lidem.“ (*Prayer*, p. 313)

Připravili jsme seznam návrhů, jak můžete druhým pomoci. Vyberte si, co bude vhodné pro potřeby lidí, kterým chcete sloužit. Cíťte se svobodně a dělejte i jiné věci, které zde nejsou uvedeny.

1. Uvařte jídlo pro někoho, kdo je nemocný.
2. Pozvěte sousedy či spolupracovníky na společenskou akci sboru.
3. Dejte jídlo člověku bez domova.
4. Darujte takové oblečení, které byste chtěli, aby někdo daroval vám.
5. „Adoptujte“ si nějakého staršího člověka. Navštěvujte jej pravidelně a pomáhejte mu s domácími pracemi, nakupováním, vařením nebo s prací na zahradě.
6. Upečte chleba a podělte se o bochník se sousedy.
7. Pomozte s projekty v sousedství.
8. Nabídněte, že zůstanete s nemocnými nebo postiženými lidmi, aby si ti, kteří se o ně starají, mohli jít zařídit potřebné věci.
9. Zapojte se do projektů v sousedství.
10. Představte se novým sousedům tak, že jim přinesete jídlo. Dejte jim pocítit, že jsou ve vašem sousedství vítáni.
11. Nakupte potraviny a darujte je potřebné rodině.
12. Darujte nějakou drobnost, kterou byste udělali radost.
13. Nabídněte studium Bible.
14. Navštěvujte lidi v domovech důchodců.
15. Dejte studentům peníze „na jídlo“.
16. Sbírejte oblečení pro potřebné. Můžete začít provozovat sociální šatník ve vašem sboru pro ty, kteří jsou v nouzi.
17. Darujte svůj starý notebook nebo další elektroniku.
18. Darujte použité auto.
19. Zorganizujte Dny zdraví.
20. Pošlete pohlednici lidem upoutaným na lůžko.
21. Zorganizujte evangelizační přednášky.
22. Zavolejte svým sousedům a zeptejte se jich, jak se jim daří.

23. Dejte někomu knihu, o které si myslíte, že se mu bude líbit.
24. Dejte někomu časopis „Za obzorem“.
25. Pozvěte někoho, aby přijal Ježíše.
26. Dávejte lekce vaření.
27. Zapojte se do akce „Knižní projekt 28“. V prvním týdnu darujte jednu knihu. V druhém týdnu darujte dvě knihy. V třetím týdnu darujte tři knihy. Pokračujte, dokud nerozdáte 28 knih.
28. Doneste jídlo někomu, kdo ztratil někoho blízkého.
29. Navštivte někoho v nemocnici, abyste je povzbudili a nějak jim prakticky pomohli.
30. Čtěte starším lidem.
31. Navštivte dětský domov a nabídněte pomoc vychovatelům.
32. Rozjedte skupinu šití/pletení/háčkování, abyste vyrobili oblečení pro lidi v nouzi.
33. Čtěte nahlas z Bible těm, kteří nevidí nebo nemohou číst.
34. Poskytněte svůj domov pro mládežnickou večerní akci.
35. Pracujte jako dobrovolníci v organizaci pro pomoc zneužívaným lidem.
36. Darujte knihy dětskému domovu.
37. Vezměte děti z vašeho sboru, aby navštívily domov důchodců. Připravte si pro ně program.
38. Naplánujte zábavní akci pro děti se speciálními potřebami a pro jejich rodiny.
39. Udělejte ve vašem okolí úklidový den.
40. Založte ve svém sboru klub zdraví. Pozvěte tam své přátele a sousedy.
41. Zeptejte se někoho, zda by se s vámi nechtěl dívat na DVD s duchovní tematikou. Když se budete společně dívat, modlete se, aby Duch svatý promlouval k srdci tohoto člověka.
42. Nebojte se pustit se do vlastních originálních projektů.

O dalších návrzích, jak svědčit, se dočtete na www.revivalandreformation.org. Dole na pravé straně klikněte na obrázek, který je nad slovem „Witnessing – vydávání svědectví“.

Zaslíbení, kterých se v modlitbě budeme dovolávat

Všechny biblické texty pocházejí z Českého ekumenického překladu

Zaslíbení o Duchu svatém

„Vyproste si od Hospodina déšť v čas jarních dešťů. Hospodin tvoří bouřková mračna, hojnými dešti je naplňuje, bylinu na poli dopřeje každému.“ (Za 10,1)

„Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho o to prosí!“ (L 11,13)

„Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. . . . On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud...“ (J 14,26;16,8)

„Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci. A začkoli budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu. Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.“ (J 14,12–14)

„Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů.“ (Za 4,6)

Zaslíbení, že Bůh odpovídá na modlitby

„Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám.“ (J 15,7)

„Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.“ (Žd 4,16)

„Proto vám pravím: Věřte, že všechno, oč v modlitbě poprosíte, je vám dáno a budete to mít.“ (Mk 11,24)

„Až mě potom budeš v den soužení volat, já tě ubráním a ty mě budeš oslavovat.“ (Ž 50,15)

„Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní.“ (Mt 18,19)

“A věříte-li, dostanete všechno, oč budete v modlitbě prosit.“ (Mt 21,22)

„A začkoli budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu. Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.“ (J 14,13.14)

„V onen den se mě nebudete již na nic ptát. Amen, amen, pravím vám, budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to. Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Prostě a dostanete, aby vaše radost byla plná.“ (J 16,23.24)

„Máme v něho pevnou důvěru, že nás slyší, kdykoliv o něco požádáme ve shodě s jeho vůlí. A víme-li, že nás slyší, kdykoliv o něco žádáme, pak také víme, že to, co máme, jsme dostali od něho.“ (1J 5,14.15)

Zaslíbení o Boží moci

„Je to snad pro Hospodina nějaký div?“ (Gn 18,14)

„Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet.“ (Ex 14,14)

„U lidí je to nemožné, ale ne u Boha; vždyť u Boha je možné všechno.“ (Mk 10,27)

„Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní.“ (1Te 5,24)

„Uznávám, že všechno můžeš a že žádný záměr tobě není neproveditelný.“ (Jb 42,2)

„U lidí je to nemožné, ale ne u Boha; vždyť u Boha je možné všechno.“ (Mk 10,27)

„Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?“ (Ř 8,31.32)

„Bůh není člověk, aby lhal, ani lidský syn, aby litoval. Zdali řekne, a neučiní, promluví, a nedodrží?“ (Nu 23,19)

„Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdlení

a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.“ (Iz 40,28–31)

Zaslíbení o Božím vedení

„Nepřikázal jsem ti snad: Buď rozhodný a udatný, neměj strach a neděs se, neboť Hospodin, tvůj Bůh, bude s tebou všude, kam půjdeš?“ (Joz 1,9)

„A hle, já *jsem* s tebou. Budu tě chránit, kamkoli půjdeš a přivedu tě zpět do této země, protože tě neopustím, dokud nevykonám to, co jsem ti řekl.“ (Gn 28,15)

„Hle, posílám před tebou posla, aby tě opatroval na cestě a aby tě uvedl na místo, které jsem připravil.“ (Ex 23,20)

„Odtamtud budete hledat Hospodina, svého Boha; nalezneš ho, budeš-li ho opravdu hledat celým svým srdcem a celou svou duší.“ (Dt 4,29)

„Volej ke mně a odpovím ti. Chci ti oznámit veliké a nedostupné věci, které neznáš.“ (Jr 33,3)

„Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sníženy. Pahorkatina ať v rovinu se změní a horské hřbety v pláně.

I zjeví se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně spatří, že promluvila Hospodinova ústa.“ (Iz 40,4)

„Dám ti prozíravost, ukážu ti cestu, kterou půjdeš, budu ti radit, spočine na tobě mé oko.“ (Ž 32,8)

„Sám Hospodin půjde před tebou, bude s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě; neboj se a neděs.“ (Dt 31,8)

„Jak je tomu s mužem, jenž se bojí Hospodina? Ukáže mu cestu, kterou si má zvolit.“ (Ž 25,12)

„Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky.“ (Př 3,5)

„...budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne. Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí.“ (Iz 58,10)

„Dříve než zavolají, já odpovím; budou ještě mluvit a já je už vyslyším.“ (Iz 65,24)

Zaslíbení o změně srdce

„Dám jim srdce, aby mě poznali, že já jsem Hospodin. Budou mým lidem a já jim budu Bohem, neboť se ke mně navrátí celým srdcem.“ (Jr 24,7)

„Hospodin, tvůj Bůh, obřeže tvé srdce i srdce tvého potomstva a budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a budeš živ.“ (Dt 30,6)

„A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.“ (Ez 36,26)

„...a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista.“ (Fp 1,6)

„Všecko, čeho je třeba k zbožnému životu, darovala nám jeho božská moc, když jsme poznali toho, který nás povolal vlastní slávou a mocnými činy. Tím nám daroval vzácná a převeliká zaslíbení, abyste se tak stali účastnými božské přirozenosti a unikli zhoubě, do níž svět žene jeho zvrácená touha.“ (2P 1,3)

„Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!“ (2K 5,17)

„Já však, odsouzen zákonem, jsem mrtev pro zákon, abych živ byl pro Boha. Jsem ukřižován spolu s Kristem, nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.“ (Ga 2,19)

„Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvěti a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní.“ (1Te 5,23)

Zaslíbení o odpuštění

„...a můj lid, který se nazývá mým jménem, se pokorí a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, odpustím jim jejich hříchy a uzdravím jejich zemi.“ (2Pa 7,14)

„Snímal jsi ze svého lidu nepravosti, přikrýval jsi všechny jeho hříchy.“ (Ž 85,3)

„...neboť ty jsi, Panovníku, dobrý a nabízíš odpuštění; ke všem, kdo tě volají, jsi nejvyšší milosrdný.“ (Ž 86,5)

„A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení.“ (Mk 11,25)

„...budte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.“ (Ef 4,32)

„Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.“ (1J 1,9)

„Pojďte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.“ (Iz 1,18)

„Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu.“ (Iz 43,25)

„Odpustím jim jejich nepravost a jejich hřích už nebudu připomínat.“ (Jr 31,34)

„V něm jsme vykoupeni jeho obětí a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost...“ (Ef 1,7)

Zaslíbení o vítězství nad hříchem

„...neboť kdo se narodil z Boha, přemáhá svět. A to vítězství, které přemohlo svět, je naše víra.“ (1J 5,4)

„Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval.“ (Ř 8,37)

„Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!“ (1K 15,57)

„Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti.“ (Iz 41,10)

„...a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého.“ (Ef 6,16)

„Já však, odsouzen zákonem, jsem mrtev pro zákon, abych živ byl pro Boha. Jsem ukřižován spolu s Kristem, nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.“ (Ga 2,19)

„Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.“ (Fp 2,13)

„Chci říci: Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost.“ (Ga 5,16)

„Bůh pokoje brzo srazí satana pod vaše nohy. Milost Ježíše, našeho Pána, buď s vámi.“ (Ř 16,20)

„A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“ (Ř 12,2)

„Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není.“ (1J 2,15)

Zaslíbení o uzdravení

„Jestliže opravdu budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, dělat, co je v jeho očích správné, naslouchat jeho příkázáním a dbát na všechna jeho nařízení, nepostihnu tě žádnou nemocí, kterou jsem postihl Egypt. Neboť já jsem Hospodin, já tě uzdravuji.“ (Ex 15,26)

„...tvá síla ať provází všechny tvé dny.“ (Dt 33,25)

„Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj život, věncí tě svým milosrdenstvím a slitováním, po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla.“ (Ž 103,2)

„Nebud' moudrý sám u sebe, boj se Hospodina, od zlého se odvráť. To dá tvému tělu zdraví a svěžest tvým kostem.“ (Př 3,7)

„Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.“ (Iz 53,3)

„Uzdrav mě, Hospodine, a budu zdrav, spas mě a budu spasen, neboť ty jsi můj chvalozpěv.“ (Jr 17,14)

„Zahojím a vyléčím tvé rány, je výrok Hospodinův. Nazývali tě zapuzenou: říkali o tobě: ‚To je ten Sijón, nikdo jej nevyhledává.‘“ (Jr 30,17)

„Hle, jeho ránu zahojím a vyléčím, uzdravím je a zjevím jim hojnost pokoje a pravdy.“ (Jr 33,6)

„Ale vám, kdo se bojíte mého jména, vzejde slunce spravedlnosti se zdravím na paprscích. Rozběhnete se a budete poskakovat jako vykrmení býčci...“ (Mal 3,20)

„Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem ve jménu Páně. Modlitba víry zachrání nemocného, Pán jej pozdvihne, a dopustil-li se hříchů, bude mu odpuštěno.“ (Jk 5,14)

Zaslíbení o síle ke konání Boží vůle

„Naději slož v Hospodina. Buď rozhodný, buď udatného srdce, naději slož v Hospodina!“ (Ž 27,14)

„A proto neklesáme na mysli: i když navenek hyneme, vnitřně se den ze dne obnovujeme. Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy nám, kteří nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné.“ (2K 4,16)

„V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas.“ (Ga 6,9)

„Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu.“ (Fp 4,13)

„Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.“ (Fp 2,13)

„...ale on mi řekl: ‚Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.‘ A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova.“ (2K 12,9)

Zaslíbení pro Boží svědky

„Nestrachujte se! Nebudte zmateni. Což jsem ti vše neohlašoval a neoznamoval už předem? Vy jste moji svědkové. Což je Bůh kromě mne? Jiné skály není, já o žádné nevím.“ (Iz 44,8)

„Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva.“ (Iz 60,1)

„To všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření.“
(2K 5,18)

„Ale Hospodin mi řekl: Neříkej: Jsem chlapec. Všude, kam tě pošlu, půjdeš, a všechno, co ti přikážu, řekneš.“
(Jr 1,7)

„...ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ (Sk 1,8)

„Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“ (1P 2,9)

„...a Pán, Kristus, budiž svatý ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslychal o naději, kterou máte, ale číňte to s tichostí a s uctivostí.“ (1P 3,15)